

Reflexe Audicafé

Tento semestr jsem, díky mé škole, dostala k poslouchání a tvorbě audio dokumentů. Už dříve jsem byla fanynkou podcastů a jako malá jsem milovala audio knihy, ale formát audio dokumentu mě do teď míjel. Jsem opravdu ráda, že jsem si mohla předmět Audicafé zapsat a musím ocenit, jak příjemná v něm panovala atmosféra, stejně jako v předmětu Audio žurnalistika, který jsem tento semestr také absolvovala. Na hodiny jsem se těšila, a to i přes online formu výuky, která mi v jiných případech dělala problém. Formát audio dokumentu jsem si vybrala i pro svou bakalářskou práci, ráda jsem tedy viděla, jakými všemi možnými způsoby se dají témata zachytit a pojmut. Jako poslední plus bych chtěla vyzdvihnout, že i přes distanční výuku byl předmět dobře organizován a jsem ráda, že nám byly nahrávky z hodin zpětně poskytnuty v interaktivní osnově.

Nejvíce mi v paměti utkvělo dílo Moje kamarádka Zuzka. Poslech byl pro mě náročný hned z několika důvodů. Čím jsem starší, tím více se bojím smrti, hlavně rakoviny. Můj děda, ke kterému jsem měla velmi blízký vztah, zemřel právě na rakovinu. V té době mi bylo 15 let a jeho smrt jsem se snažila v hlavě potlačit a neprožívat ji, čehož do teď lituji a zpětně si uvědomuji, jak moc náročný pro mě jeho odchod byl. Dokument mě tedy rozplakal, hlavně části, kde o Zuzce hovoří její přátelé. Je smutné vidět, jak je život nespravedlivý, stejně jak je děsivé si uvědomit, že se stejná věc může stát i nám. Obdivuji Zuzčin pozitivní přístup a její sílu překonávat všechny překážky, které ji do cesty život přivedl. Je skvělé slyšet dokument, který zvládl důstojným způsobem zachytit tak náročnou situaci a tím vytvořit na Zuzku nesmrtelnou vzpomínku. Myslím si, že je důležité se nad tématy jako je smrt zamýšlet a mluvit o nich, takovýto dokument může být i velkou pomocí pro pozůstalé. Ti často potřebují někoho, s kým si o svých pocitech promluvit, lidé se ale o smrti bojí mluvit a toto téma mi stále připadá v naší společnosti svým způsobem tabu..

Budu pokračovat s dalším dokumentem s těžším tématem – Moje terapie. O hraniční poruše osobnosti jsem věděla pouze základní informace a tento dokument mi otevřel oči, nyní díky němu vím, jak závažné může toto onemocnění být. Velmi mě překvapilo, jak blízký vztah může pacient se svým terapeutem mít a jsem ráda, že na pacientce bylo vidět, že jí terapie pomáhá a je pro ni důležitá. Opět bych chtěla říct, že by se o takovýchto tématech mělo více mluvit a jsem ráda, že se jim ve škole věnujeme.

Jako poslední bych se chtěla zmínit o dokumentu Láska za časů korony, který byl oproti dvěma předchozím takovým příjemným odlehčením. Líbilo se mi, jak široké bylo spektrum vybraných respondentů. Ať už to bylo příběhy čerstvě zamilovaných párů, nebo těch po rozchodu... Časy v pandemii pro seznamování určitě nejsou ty nejjednodušší a je hezké slyšet, že jsme na tom všichni nakonec dost podobně. Baví mě poslouchat příběhy o vztazích a poznávat nové názory a pohledy lidí na ně, takže tento audio dokument byl přesně mým šálkem čaje.

Díky Audiocafé mám nejen jasnou představu, jak může audio dokument vypadat, ale dozvěděla jsem se plno nových informací a poznala jsem – alespoň online plno zajímavých tvůrců a žurnalistů.